

1945-1971

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

# НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 4-й  
Газета виходить щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 19 (201)

Субота, 8 травня 1971 року

Ціна 2 коп.

## ХТО ПОНЕРЕДУ?

ВИКОНАННЯ ПЛАНУ  
РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ  
ПІДПРИЄМСТВАМИ  
СИСТЕМИ УТОГ  
ЗА ЧОТИРИ МІСЯЦІ

1971 року  
(в тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	Фактично	% виконання
Вінницьке	644	663,9	103,1
Дніпропетровське	940	987,1	105,0
Дніпродзержинське	772	796,9	103,2
Донецьке	647	664,2	102,7
Єнакіївське	173	184	106,4
Артемівське	1050	1093,7	104,2
Ждановське	454	453,4	99,9
Слов'янське	428,4	447	104,3
Житомирське	1323	1358,5	102,7
Ужгород. № 1	282	294,4	104,4
Ужгород. № 2	759	809,4	106,6
Запорізьке	1216	1264	103,9
Івано-Франківське	1693	1668,1	98,5
Київське № 1	625	672	107,5
Київське ДП	1447	1507	104,1
Київське № 3	169,6	181,6	107,1
Білоцерківське	817	830,2	101,6
Кіровоградське	447	468	104,7
Сімферопольське	469	507	108,1
Ворошиловградське № 1	696	710,4	102,1
Ворошиловградське № 2	1108	1131	102,1
Комунарське	321	332	103,4
Львівське № 1	1368	1416,5	103,5
Львівське № 2	1085	1207	111,2
Бродівське	372	382	102,7
Дрогобицьке	276	302	109,4
Миколаївське	208	211,5	101,7
Одеське № 1	166	173	104,2
Одеське № 2	598	606	101,3
Одеське № 3	460	481	104,6
Полтавське № 1	911	970	106,5
Полтавське № 2	239	255,3	106,8
Лубенське	657	689,3	104,9
Ровенське	220,7	234,7	106,3
Сумське	204	211,7	103,8
Конотопське	1292	1327	102,7
Лебединське	188	197	104,8
Харківське № 1	457	471	103,1
Харківське № 2	2180	2273	104,3
Херсонське Кам'янець-	610	641,3	105,1
Подільське	956	981,9	102,7
Черкаське	379	387	102,1
Чернігівське	1183	1206,3	102,0
Чернівецьке	465	480	103,2
Садгірське	620	645,5	104,1

ВСЬОГО: 31575 32774,0 103,8

## ПОДВИГ БЕЗСМЕРТНИХ

З АВТРА радянський народ відзначатиме двадцять шосту річницю Перемоги у Великій Вітчизняній війні над фашистською Німеччиною. Перемога над ворогом досягнута стійкістю і мужністю радянських людей, керованих Комуністичною партією, завдяки масовому героїзму на фронті і в тилу.

Двадцять шосту річницю героїчної перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні ми зустрічаємо в обстановці величезного всенародного політичного піднесення, викликаного ХХІV з'їздом Комуністичної партії.

Нова п'ятирічка, в якій геройчний радянський народ уже відкрив рахунок своїм трудовим перемогам, забезпечить дальше зростання економічної і воєнної могутності Країни Рад.

Нині на сторожі миру і безпеки народів, які будують соціалізм і комунізм, стоять Збройні сили країн Варшавського Договору. Вони володіють достатньою могутністю, щоб розгромити будь-якого імперіалістичного агресора. Спільні навчання наочно показали, що воїни братніх армій, з'єднані нерушимою дружбою, яка скріплена кров'ю у загальній боротьбі проти фашизму, успішно удосконалюють свої взаємодії.

Мирна праця радянських людей було!

надійно охороняється, і ми впевнені за свій завтрашній день.

Зараз в містах і селах нашої неосяжної Батьківщини величезного розмаху набуло соціалістичне змагання за дострокове завершення завдань першого року п'ятирічки.

Колективи учбово-виробничих підприємств Товариства успішно завершили виробниче завдання квітня і нема сумніву в тому, що завдання першого року п'ятирічки будуть виконані достроково. П'ятиденне завдання — за чотири дні — цей девіз з кожним днем шириться на підприємствах, охоплюючи все більше людей, стає необхідністю, переростає в комуністичний труд. Зробити більше, краще, дешевше — такі завдання вирішуються на фронті мирного труда.

Нема сумніву, що успішним виконанням дев'ятої п'ятирічки, Директиви по яких затвердив ХХІV з'їзд КПРС, народи Радянського Союзу внесуть новий вклад в загальну справу боротьби трудящих всього світу проти імперіалізму за мир, демократію, торжество комунізму.

В День Перемоги ми схиляємо голови перед світлою пам'яттю героїв, які віддали життя за Батьківщину. Вічна їм слава од віку й до віку.

Ніхто не забутій, ніщо не за-

мрено!

## ПІДСУМКИ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ ЗА І-Й КВАРТАЛ

Президія Центрального правління Українського товариства глухих і президія Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств розглянули підсумки соціалістичного змагання і взятих підвищених зобов'язань на честь ХХІV з'їзду КПРС за перший квартал 1971 року.

У постанові відзначено, що трудівники учбово-виробничих підприємств за рахунок країного використання виробничих потужностей, підвищення продуктивності праці, посилення режimu економії і підвищення ефективності виробництва достроково, до 29 березня 1971 року виконали план I кварталу по обсягу реалізації продукції і реалізували понад план продукції на 850 тисяч карбованців замість 350 тисяч, взятих по зобов'язанню.

Зобов'язаннями було передбачено підвищити продуктивність праці на 5 процентів, фактично за I квартал продуктивність праці підвищена на 6 процентів.

Рівень розрахункової рентабельності проти плану підвищено на 1,5 процента, одержано прибутків понад план 500 тисяч карбованців.

Успішно справився з виконанням плану I кварталу колектив Київського учбово-виробничого підприємства № 1 (директор т. Глоба Б. І., голова МК профспілки т. Козаченко А. І.), план по реалізації продукції колектив виконав на 108,3 процента, по товарній продукції — на 124,7 процента, понад план випущено продукції на суму 100 тисяч карбованців, план по прибутках виконано на 122 процента.

Колектив Херсонського учбово-виробничого підприємства (директор т. Титова Н. П., голова МК профспілки т. Нагребецький Н. П.) колектив план по реалізації продукції виконав на 105,6 процента, по товарній продукції — на 102,6 процента, понад план вироблено продукції на суму 11 тисяч 500 карбованців, план по прибутках виконано на 115,8 процента.

Колектив Львівського учбово-виробничого підприємства № 1 (директор т. Данилюк І. Ф., голова МК профспілки т. Ганишлюк Б. З.) план по реалізації продукції виконано на 103,9 процента, понад план вироблено продукції на суму 22 тисячі карбованців, план по товарній продукції виконано на 102,2 процента, план по прибутках — на 104,4 процента.

Розглянувши представлені матеріали по підсумках соціалістично-го змагання за I квартал 1971 року, президія Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств і президія Центрального правління Українського товариства глухих постановляють:

1. Присудити колективу Київського УВП-1 перше місце в республіканському соціалістичному змаганні за підсумками роботи I кварталу 1971 року з врученнем перехідного Червоного Прапору Міністерства соціального забезпечення і Української Ради професійних



спілок, пам'ятної адреси ЦП УТОГ і Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств і першу грошову премію.

2. Присудити колективу Херсонського учбово-виробничого підприємства друге місце в республіканському соціалістичному змаганні за підсумками роботи I кварталу 1971 року і другу грошову премію.

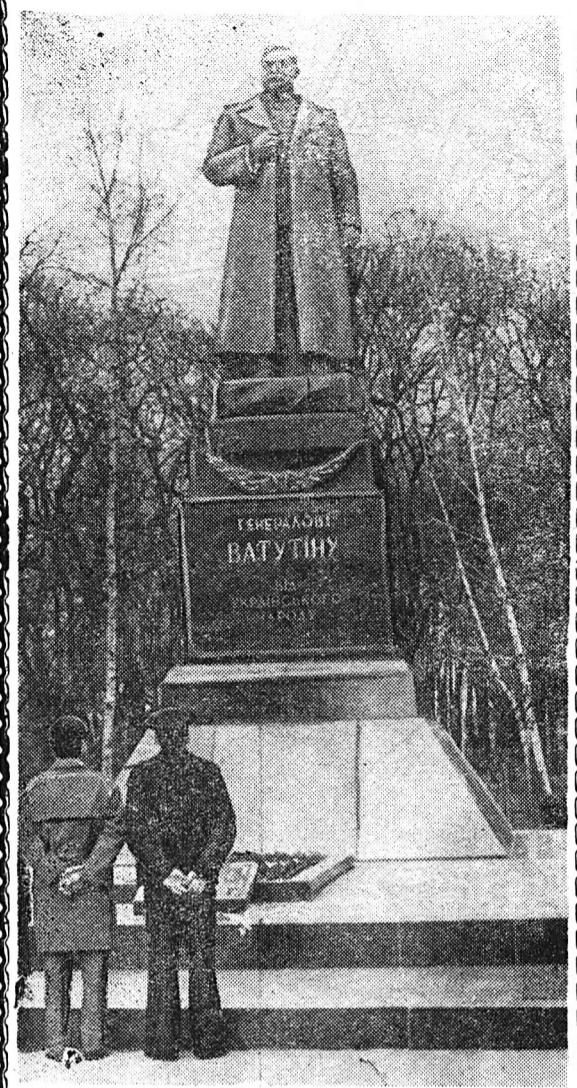
3. Третє місце в республіканському соціалістичному змаганні за підсумками роботи I кварталу 1971 року і третю грошову премію — колективу Львівського учбово-виробничого підприємства № 1.

За досягнуті високі показники у I кварталі відмінити добру роботу колективів: Житомирського і Львівського УВП-2.

Для преміювання передовиків виробництва підприємств, які зайняли перше, друге і третє місце, виділити путівки в санаторій «Дружба»: Київському УВП-1—5 путівок, Херсонському УВП-3 путівки, Львівському УВП-1—2 путівки.

Президія Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств, президія Центрального правління Українського товариства глухих закликають колективи учбово-виробничих підприємств ще ширше розгорнути соціалістичне змагання, мобілізувати наявні резерви і можливості на успішне виконання завдань першого року дев'ятої п'ятирічки.

# ТІЛЬКИ ОДНА НІЧ



Пам'ятник генералові Ватутіну у Києві.

## СПІТЬ СПОКІЙНО, СОЛДАТИ

Над горами блакитне-блакитне небо. Тріпче, крилиться різnobарв'ям виднокіл. Чути, як впивається цвітінням весни прозора голубінь травневого надвечір'я. Ще мить, друга — і біля обеліску журливо сполошились смеречки. Шепочуть сторожко, обступивши священий граніт. І в тім шелесті щось таємниче й суворе, хвилюче й горде.

Зупиняється біля зеленокосих красунь, вслухаюся в іхню мову. В ній нескорена воля солдат, що спльять вічним сном у братській могилі. Чому шелест таємничий? Бо герої загинули в розквіті літ, а милий травень так п'янить. Чому говоріть? Бо планету ще струше слово «війна». Чому шепіт хвилює? Бо ніколи ніхто не забуде тих, хто у битві священній життям заплатив. Чому в говорі гордість? Бо торжествує велика справа, яку нам Ленін заповідав берегти як зінцю ока.

Надвечір'я травневе... Буде ранок і день. Буде небо крилиться і відстремимо виднокіл. Спіть спокійно, солдати. Ваша пам'ять в народі не зітреється в віках, ваша слава священна подолає віки.

М. ГОБЛИК.

## I стала людина відомою

Фронт наближався. Фашисти сік літаки бомбардували місто. Одна з бомб влучила в двоповерховий будинок, в підвальні якого ховалися люди.

Сильний вибух підкинув хлопчика, вдарив об стіну. З тих пір він назавжди втратив слух. У лікарні хлопчик не зміг назвати своїх батьків (пізніше він довідався, що батько і мати загинули) і лікар записав у картку хворого — Микола Неізвестний.

З цим прізвищем пішов хло-

пець у життя. Про його потурбувалась наша Батьківщина, радянський народ, оточивши його піклуванням і увагою.

Миколу виховували в школах-інтератах для глухих дітей — спочатку в Макіївці, потім в Слов'янську. Тепер Микола Неізвестний всіма поважаними передовими трудівниками Запорізького УВП. Працює він просочувальником, систематично перевиконуючи норми виробітку. Любить книги, гру в шахи. Недавно він одержав грамоту від ДСТ «Спартак» за успіх в турнірі з шашок, де виконав норму другого розряду.

С. МОРДУШЕНКО.

## Новий клуб

учасник штурму Зимового палацу Д. І. Іванов, двічі Герой Радянського Союзу В. М. Ісаєв, ветеран Великої Вітчизняної війни І. І. Бовкун.

Учасники вечора привітали пioneri середньої школи № 101. Комсомолія цієї школи прийняла естафету від старшого покоління. Від імені молоді виступила Надія Гуска.

Учасники вечора вибрали раду клубу, познайомилися з планом роботи на найближчий час. На закінчення вечора відвідувачі проглянули новий фільм «Ленінським шляхом» любителської студії будинку культури.

С. ГУРАЛЬ.

**O**СІНЬ ще повністю не здала свої права, а зима тільки лякала нічними приморозками. В біліндажі було тепло, затишно, і не хотілося думати, що через годину покинеш цю привітну, хоч і тимчасову оселю. Розвідники зручно влаштувалися на нарах, але ніхто не спав — попереду чекав нічний пошук.

Лейтенант, командир групи, глянув на годинник:

— Нам пора...

Розвідники дружно підвелися, поправляючи на собі нехитру солдатську амуніцію. Командир присіклив оглянув кожного і скомандував: «Підстрибнуті!» Бійці виконали наказ, але брязкуту металу об метал, чого боявся лейтенант, не почулося. Вийшли з біліндажа. Після цього, хоч я погано він був освітлений, ні здається ще темнішою. Та через декілька хвилин очі привичайлися, і розвідники ланцюжком, один за другим, безшумно розтали в густому мороці.

— Так почалася ніч, яка запам'яталася мені на все життя, — задумливо промовив Григорій Павлович Ходус, заступник директора по постачанню та збуту Єнакіївського учбово-виробничого підприємства. Ми сидимо в його затишному кабінеті. Від тих воєнних подій нас відділяло більше чверті століття. Але розповідь була так насыщена драматизмом тих днів, що мимоволі я відчув себе на осінньому полі разом з розвідниками. А Григорій Павлович продовжував. Мені зримо уявлялися епізоди того нічного пошуку.

...Ось і передова. Зупинилися ми біля розбитого танку, який стояв за лінією нашої оборони. Тут повинен чекати сапер. І все таки мимоволі здигнулися, коли поруч почули шепіт:

— Запізнююєтесь... Я вже замерз, чекаючи. Може, одразу ж рушимо? Проходи вже розміновані.

— Пішли, — відізвався лейтенант.

Сапер, який знав тут кожний камінчик, впевнено вів за собою. Григорій, хоч ходив у нічний пошук не вперше, не міг звикнути сприймати все спокійно. От і зараз йому здалося, що вони вже не одну годину в дозорі, а їх немає кінця. Замислившись, він наткнувся головою на чобіт переднього бійця.

— Тихіше, — прошепотів той. — Не дуже поспішай. Ми на нічній землі.

— Ну, хлопці, ні пуху, ні пера, — побажав розвідникам провожатий. — На світанку чекаємо з «подарунком».

Час від часу спалахували ворожі ракети, і розвідники переставали повзти, притискалися до землі. Ось і покинута ворогом перша лінія окопів.



Давно відгриміли бої. За 26 років виросло нове покоління, яке про геройський подвиг батьків у Великій Вітчизняній війні дізналося із розповідей старших, із книг, із пожовтілих фотографій, які любовно зберігаються у кожній сім'ї.

Весняне сонце, високе рідне небо і ця потемніла броня танка-пам'ятника — усе цікавить дітей, усе вони намагаються жадібно пізнати. Для них відкриті шляхи у майбутнє, їм воно і належить.

У День Перемоги, з покоління в покоління, будуть передаватись розповіді про безстрашних синів Батьківщини, слава яких житиме у віках.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

— Перепочинемо, — наказав лейтенант. — Пам'ятайте: брати без жодного пострілу.

Командир раптом замовк на півслові, знаками розставив нас попарно вздовж траншеї так, щоб контролювалися найближчі повороти. Ми потроїли увагу. Хвилина, друга, і кожен з нас вже чув якийсь неясний, скрізливий шурхіт, ніби хтось ривками тягнув по землі важкий мішок. Ривок — і тихо... Ривок — і тихо...

«Німці!» — майнула думка. І водночас до траншеї кулем ввалився перший. Не давши йому опал'ятатися, Григорій рукояткою пістолета вдарив фашиста. Секунда — і руки ворога затягнуті ремнем. Кинувся на допомогу товаришам, які давали раду іншим, та вона була вже не потрібна. Хрипи, стогн, борюкання закінчилися також раптово, як і почалися. Лейтенант перерахував групу. Дев'ять... Де ж є два бійці? Їх знайшли поруч у траншеї. Поранені... Там же лежав непримінний німець, якого вдарив Григорій.

— Було це на Черкащині, — продовжив Г. Ходус. — А через декілька тижнів я був поранений в ногу і мене відправили до медсанбату. Поранення виявилося тяжким і я не зміг більше повернутися на фронт.

Григорій Павлович на хвилинку замислився і, мабуть, хотів щось додати, але до кабінету зайдов відвівач. Мені нічого не залишалося більше, як подякувати колишньому фронтовику за цікаву розповідь і попрощатися.

В. ГЛУЩЕНКО.



## ПЛАНИ ПАРТІЇ —

ким народом політики рідної партії.

В минулому п'ятирічі було здобуто багато видатних перемог. Це — результат успішного втілення в життя справді наукової, марксистсько-ленінської політики нашої партії, виробленої ХХІІ з'їздом КПРС і наступними Пленумами її Центрального Комітету. Роки восьмої п'ятирічки стали поворотними в економічній політиці партії. Вироблені і успішно здійснені принципово нові підходи до господарських проблем, визначені систему науково обґрунтованих економічних заходів, які сприяють ще могутнішому піднесення економіки країни.

Великим вкладом в революційну теорію і практику комуністичного будівництва є довгочасна комплексна програма піднесення сільського господарства, яку з схваленням зустріли трудівники колгоспів і радгоспів, усі трудящі країни.

Дев'ята п'ятирічка, говориться в Резолюції з'їзу на Звітну доповідь ЦК КПРС, повинна стати важливим етапом у боротьбі партії і народу за дальнє просування радянського суспільства по шляху до комунізму, в будівництві його матеріально-технічної

бази, зміцненні економічної та оборонної могутності країни. Головне завдання п'ятирічки полягає в тому, щоб забезпечити значне піднесення матеріального і культурного рівня життя народу на основі високих темпів розвитку соціалістичного виробництва, підвищення його ефективності, науково-технічного прогресу і прискорення зростання продуктивності праці.

Комуністична партія багато років боролася в ім'я того, щоб настав такий час. Вона наближалася ці заповітні рубежі, форсуючи насамперед розвиток важкої промисловості. І ось тепер, коли наша Батьківщина має велетенську індустрію, ми можемо дозволити собі виділити досить сил і коштів на розвиток сільського господарства, легкої і харчової промисловості, на всебічне поліпшення життя народу.

Вдумайтесь хоча б у деякі цифри, названі в документах з'їзу. Мільйони трудящих нашої країни в новій п'ятирічці одержуватимуть вищу заробітну плату ніж тепер, а середня місячна зарплата робітників і службовців на початок 1975 року становитиме 148-149 карбованців. Приблизно 60

1945-1971

## Підприємство у дев'ятій п'ятирічці

# НАШІ ЗАВДАННЯ

**С**НАКІЄВСЬКЕ училиво-виробниче підприємство переживає друге народження. Це не просто слова. Ще зовсім недавно підприємство значилося в числі відстаючих. Причин було багато — невистачало спеціалістів, стримували темпи застаріле обладнання. Та найголовніша — відсутність перспективних планів. Наведу приклад. УВП було побудовано в 1961 році, а проектна потужність — 400 тисяч карбованців — була досягнута лише в 1968 році. Так, ми виконували державні плани, але жили тільки сьогоднішнім днем.

Особливу увагу звернули на



Пакувальниця Херсонського училиво-виробничого підприємства Ніна Федосіївна СЕЛІВАНОВА внесла вагомий вклад в досягнення колективу, який завоював друге місце в соціалістичному змаганні за I квартал. Ударниця комуністичної праці трудиться в рахунок 1972 року.

Нові умови економічного планування примусили нас по-іншому подивитися на виробничу діяльність підприємства. Старі методи роботи явно не підходили і ми їх, не вагаючись, відкинули. 1969 рік виявився переломним. Значна робота була проведена по поліпшенню якості продукції. Спеціальна комісія розробила систему заходів, визначила кінцеві строки виконання, відповідальніх за них. Ввели щоденні графіки на кожній дільниці, де вказувались конкретні обсяги робіт.

Особливу увагу звернули на

ліквідацію «вузьких місць» на виробництві. Це — економія матеріалів, упорядкування зарплати, реорганізація бригад та інше. Почали реконструкцію УВП, зацікавилися побутом трудівників, культурою робочого місця. За 1970 рік ми побудували складальний цех, ліквідували тимчасові спорудження, придбали два шліфувальних верстати, три полірувальних, виготовили дві вентиляційні системи, сушильну камеру. Проведена робота принесла позитивні наслідки. Підсумок 1970 такий: план реалізації виконано на 109,6, нагромаджено — на 136,9, продуктивність праці зросла на 14 процентів.

Колектив поставив своїм завданням у 1971 році тримати курс на різке поліпшення якості продукції, модернізацію обладнання, поліпшення санітарно-побутових умов праці. Накреслені конкретні заходи по впровадженню нової техніки на виробництво.

Треба відмітити, що за всіма досягненнями УВП стоїть самовіддана праця передовиків виробництва, ударників комуністичної праці, раціоналізаторів. Це — бригадир заготівельної дільниці Г. Почтарев, слюсар С. Фесенко, бригадир складальників В. Шляхов, механік В. Фернов, столяр В. Гаркушов, технолог А. Саюк, верстатник В. Копцев та інші.

У дев'ятій п'ятирічці ми ставимо завдання вивести наше підприємство в число передових. За ці п'ять років УВП буде забезпечене головним і допоміжним обладнанням. Також передбачається перевести підприємство на двовимінну роботу, це повинно набагато збільшити коефіцієнт використання обладнання і виробничих площ. Будемо освоювати нові види продукції, полірування меблів полієфірними лаками, що значно поліпшить якість виготовляемих меблів. Ці всі заходи дозволять, за нашими підрахунками, у дев'ятій п'ятирічці збільшити обсяг випускаемої продукції до одного мільйона карбованців.

**М. КУЗЕНКОВ.**  
Головний інженер Єнакіївського УВП.

мільйонів чоловік за п'ятиріччя попішають свої житлові умови. В 1,4 раза зростуть суспільні фонди споживання. За цим показником — і грошова допомога малозабезпеченим сім'ям, і підвищення пенсії, і вищі розміри стипендій студентам, і збільшенні норми витрати на харчування в лікарнях, профтехучилищах...

Поряд з цим у дев'ятій п'ятирічці будуть забезпечені високі темпи і пропорційний розвиток усіх інших галузей народного господарства, значно збільшиться національний доход — джерело зростання суспільного виробництва і підвищення добробуту народу. Поліпшиться розміщення продуктивних сил, далішого розвитку набережної економіка всіх союзних республік, що швидше освоюватимуться багаті природні ресурси східних районів країни.

XXIV з'їзд з усією силою підкреслив, що лінія нашої партії — це лінія на дальнє зміцнення єдності радянського суспільства, на послідовний розвиток соціалістичної демократії, на підвищення комуністичної свідомості в усіх трудящихих і духовний розквіт радянської людини.

Яскравим підтвердженням цього є Звернення XXIV з'їзду КПРС

«Свободу і мир народам Індокі-

## Філонок К. В.



ті К. В. Філонок працює на радянській роботі, а в роки Великої Вітчизняної війни перебував на Карельському, 3-ому і 2-ому Українських фронтах. Службу закінчив начальником штабу полку 2-го Українського фронту.

Член КПРС з 1931 року, К. В. Філонок у повоєнні роки знову на радянській роботі, а з 1950 року працює на ниві соціального забезпечення. З 1951 року по 1960 рік — заступник міністра соціального забезпечення Української РСР. З 1961 року працював головою президії Центрального правління Українського товариства глухих.

Принциповий, наполегливий, чуйний, він заслужив велику повагу людей. Все своє життя К. В. Філонок віддав справі Комуністичної партії, рідній Батьківщині. Самовіддана праця відзначена орденом Трудового Червоного Прапора, медалями «За оборону Радянського Заполяр'я», «За взятия Будапешта», «За перемогу над фашистською Німеччиною», ювілейною медаллю «За доблесний труд. На ознаменування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна».

Світла пам'ять про К. В. Філонока збережеться в серцях тих, хто його знав і працював разом з ним. Група товаришів.

## Підсумки підведені

У Ворошиловграді відбувся III пленум обласного відділу УТОГ з таким порядком денним: підсумки виконання соціалістичних зобов'язань за I квартал 1971 року та завдання організацій і підприємств Товариства в світлі рішень XXIV з'їзду КПРС.

З доповіддю виступила голова президії Т. Пилякіна. Вона відзначила, що всі три підприємства достроково виконали виробничий план I кварталу; виконали свої зобов'язання Ворошиловградський Будинок культури, Ровеньківський клуб та інші культзаклади. Добре потрудилися в першому кварталі сільські клуби: Кременецький (зав. П. Табаченко), Страбільський (зав. А. Христенко). Тут проведено активи, зльоти, збори глухих, подвірні обходи, під час яких обговорювались Директиви з'їзду, підготовка до весняної сівби та інші питання.

Поліпшили роботу колективи художньої самодіяльності Ворошиловградського та Комунарського Будинків культури. Самодіяльні актори підготували п'єси «Назар Стодоля» Т. Шевченка,

«На першій гулі» С. Васильченка. У своїй доповіді Т. Пилякіна зупинилася і на недоліках. Не все з наміченого, сказала вона, виконано у таких культзакладах, як Краснодонський та Попаснянський. Незадовільно поставлена робота у Лисичанському та Кайдівському клубах глухих, хоч там є всі можливості для кращої роботи.

Різкі критиці була піддана робота з кадрами на Комунарському та Ворошиловградському УВП-І, де велика плинність кадрів. Йшла мова і про слабку постановку культмасової та політико-виховної роботи на Комунарському підприємстві.

В обговоренні доповіді взяли участь директори УВП, завідуючі культосвітнimi закладами.

Учасники пленуму прийняли і розрігнути постанову, спрямовану на усунення виявлених недоліків, на досркове виконання завдань, що стоять перед членами Товариства у світлі рішень XXIV з'їзду КПРС.

Н. СЕЛЮТИНА.

## ПЛANI НАРОДУ

новки. Ось уже більш як 25 років вона забезпечує мирне життя радянському народові. Агресивні політики імперіалізму Радянського Союзу протиставили політику активного захисту миру і зміцнення міжнародної безпеки. Зовнішньополітична програма партії, сформульована XXIV з'їздом КПРС, з цілковитим схваленням зустрінула радянський народом і знаходить широкий позитивний відгук в усіх країнах земної кулі.

На XXIV з'їзді партії були присутні представники більш як ста комуністичних і робітничих, національно-демократичних та лівих соціалістичних партій, які прибули з 91 країни світу. Мабуть, ніколи ще не збирався такий представницький форум світових революційних, визвольних, прогресивних сил. Це свідчить про високий авторитет нашої партії в лавах революційних борців.

Різними мовами виступали посланці братніх партій, але промова кожного з них була пройнята однією думкою: КПРС високо несе пропор марксизму-ленінізму, пропор пролетарського інтернаціоналізму.

Яскравим підтвердженням цього є Звернення XXIV з'їзду КПРС



«Наše життя» № 1 Марія СІРЕНКО. Швея, ударниця комуністичної праці в соціалістичному змаганні зайняла одне з перших місць в цеху. Щодені виробничі завдання виконує на 150—160 процентах.

**НАШЕ ЖИТЬЯ** 3

## НАШ КАЛЕНДАР

## КОРОТКО, СИЛЬНО, ВИРАЗНО

(До 100-річчя з дня народження  
В. Стефаника)

«Хлопським сином», «замурзаним мужиком» презирливо називали пані і підпанки селянських дітей. З таким «пашпартом» вступив у життя і Василь Стефаник. Не раз його карти на гімназії, куди йому вдалось потрапити, за селянське походження, ображали, принижували людську гідність. Так було і за стінами гімназії: соціальна і національна нерівність панували на кожному кроці. Все це пробуджувало класову свідомість юнака, формувало її, гартувало. І в серпні полу-місяця ненависть до гнобителів та їх підголосків, жевріла надія на крашу долю для себе і своїх земляків з села Русове (нинішня Івано-Франківщина), де він народився, для всіх трудящих.

Вирішив: свої знання, хист до писання — все віддати народові, слугувати йому чесно, самовіддано, без останку. Вже в юнацькі роки В. Стефаник включався до політичної діяльності, вивчає марксистську літературу, бере участь у роботі таємного гуртка.

Громадсько-політична діяльність Стефаника тісно перепліталася з його художньою творчістю. В своїх новелах письменник підіймав злободінні питання свого часу, викривав буржуазно-поміщицький лад, малював реалістичні картини сучасної йому дійсності. З тих картин поставала оголена правда: зліднення життя і поневірня галицького селянства, розорене село, відчай і безвідідність, з одного боку, та спроби бідноти дати бій класовим ворогам, відстоювати себе і своїх дітей, онуків від гноблення і приижнення, з другого.

Говорячи про творчість В. Стефаника, Максим Гор'кий зазначав: «Прочитайте, ви побачите, як коротко, сильно і страшно пише ця людина». Співець галицького селянства, визначний майстер

психологічної новели не міг не писати страшно, на високій драматичній ноті, бо в світі визиску, соціальної та національної нерівності панували вовчі закони капіталізму, а саме цей світ був об'єктом зображення письменника. Несправедливість, зло не повинні вічно панувати, підкреслював Стефаник. Але в силу своєї ідеї обмеженості він не заважав бачив вірні шляхи їх знищення. Допоміг йому в цьому Великий Жовтень.

Перша в світі соціалістична революція змінила віру і надію письменника, всіх західноукраїнських трудящих на те, що й дін них прийдуть воля, щастя, добробут. Висловлюючи думку своїх земляків, В. Стефаник говорив на сільських зборах: «За фронтом, на Сході, в найбільшій величині встає новий світ. Звідти йде до нас світло для нашого розвою».

Полум'яні слова видатного українського новеліста збулися у вікіопомону 1939 році. Ясне сонце вільного життя прийшло до трудящих західних областей України з Країни Рад. Відтоді на землі Стефаника і його нащадків почалося будівництво нової доби. І коли б співець зміг сьогодні пройти землями свого краю, коли б він завітав до осель колгоспників, чи до місцевих шкіл, почитав би листи від тих, хто служить в Радянській Армії або навчається у вузах, коли б вийшов разом з трудівниками на колгоспні лани чи побував на підприємствах Івано-Франківщини, то, безперечно, сказав би, що недарма віддав своє художнє слово людям, народові.

Квітне рідний край Василя Семеновича Стефаника. І в цьому — частка великого серця письменника, його славної творчості.

А. МАТВІЄНКО.



Київський Палац культури організував тематичний вечір, присвячений Дню Перемоги.

На фото: артист Геннадій КРАСИКОВ в ролі солдата з дочкою.



На фото: в шкільному музеї Миколаївської співчуколи інтернату. Діти оглядають модель ракети. Хто знає, може, колись і вони будуть конструкторами ракет.

Фото І. ЩЕРБАНОКА.

**Д**РУЗІ пізнаються в біді — каже мудре народне прислів'я. В цьому я не один раз переконався на власному досвіді. У дні важких випробувань, в години вагань і сумнівів мені на допомогу завжди приходили товариши.

Ось як було це вперше. Йшов другий день, як я став робітником Ровенського УВП. Мені сразу ж не поталанило. Майстер складальної дільниці був у відпустці, а його обов'язки виконував майстер з іншої, в якого і без того було чимало клопоту. Привів мене на робоче місце, нашвидкоруч пояснив, що я повинен робити і поквапливо пішов в якихось своїх невідкладних справах. Залишившись сам, я не зінав, що робити — не мав інструменту, не відів, де брати деталі для роботи.

Безцільно крутичи в руках якусь планку, я з гіркотою думав про те, що не варто булойти сюди працювати. Люди якісь похмурі й непривітні. Раптом плин думок перервав дотик до плеча. Худорлявий світловолосий робітник з веселими блакитними очима стояв переді мною:

— Не вміш, чи не подобається робота?

— Не знаю, що і чим робити...

— Нема, не знаю, — передразнив робітник. — То чого ж ти мовчиш?

— А до кого ж звертатись?

— До всіх — тут всі свої, не чужі. Почекай, — сказав він і пішов у другий кінець цеху, по дорозі щось живаво й схильовано жестикуючи хлопцям. Повернувшись з потрібним інструментом. За ним почали підходити й інші складальники. Обступили мене тісним кільцем, полаяли, що зразу не звернувся до них. Допомогли обладнати робоче місце, показали, як кра-

ще та швидше складати буфет, пристосувати дверцята та ящики.

Минуло небагато часу, і я відчув себе повноправним членом цього невеликого, згуртованого колективу. Нині просто дивно, як я міг раніше думати, що вони похмурі, недружні.

Ось поруч працює Петро Анд-

вогники. Степан працює без поспіху, зі знанням справи. Все, що виходить з його рук, — красиве міцне і надійне. Люблять і поживають його всі, бо віміє детально розповісти якую зікаву новину, чи новий кінофільм.

На мить майнув серед виготовлених меблів синій берет і зразу

## Коли поруч друзі

річку. На вигляд похмурій і непривітний, а скільки в нього душевної доброти. А там далі схилився над верстатом Володимир Володимирович. Він з'являється, виникає «буря в склянці води» — як жартома називають хлопці коротко-часні вибухи Вікторового гніву, з приводу якихось недоліків. Проте ніхто на нього не ображається, бо всі знають — Віктор хоч і накричить, та завжди перший і допоможе. За 14 років роботи на підприємстві він набув багатошій досвіду.

Завжди щось винаходить, вдосконалює. Наприклад, раніше гніза для поперечних брусків дна дивана вирізали на свердлувальному верстаті. Володимир запропонував робити на фрезерному. Виявилось, так в два рази швидше. А скільки виготовив різних шаблонів та пристосувань — годі й лічити. Невтомні його руки і вдома не знають спокою. То майструють для сина гусеничний трактор з мініатюрним діючим двигуном, то для доночки іграшкові меблі.

Степан Лукій — повний, некапливий, добродушний. В його світлих очах завжди сяють сміхотливі

ж знак, щоб виглянути десь в іншому місці. Це бригадир Віктор Мисан. Де він з'являється, виникає «буря в склянці води» — як жартома називають хлопці коротко-часні вибухи Вікторового гніву, з приводу якихось недоліків. Проте ніхто на нього не ображається, бо всі знають — Віктор хоч і накричить, та завжди перший і допоможе. За 14 років роботи на підприємстві він набув багатошій досвіду.

Багато у мене друзів. І всі вони варти того, щоб про них написати, бо в кожного є щось хороше, неповторне, своє. Є у них і одна спільна риса — це любов до своєї професії, прагнення не зупинятися на досягнутому. Прикладом може бути те, що два роки тому наша бригада виготовляла за місяць 280—300 буфетів, а тепер при тих же умовах 525—540. Цього наш колектив досяг завдяки щоденому шуканню нових форм роботи, поліпшенню організації праці, але найголовніше, мабуть, зтуртованість і дружба. Добре жити і працювати, коли поруч друзі.

В. МИКОЛАЄВСЬКИЙ.

С. Е. АБАЗИНУ

## Слово о солдате

От солиця яркого прищурясь,  
Он снова взглядом улетел  
В просторы утренней лазури,  
Где след полета в высоте.

Сомкнулись строго брови-крылья,  
Проходят думы-облака..  
Свою припомнил эскадрилью  
Майор воздушного полка!

Когда беда была в зените,  
С земли на небо он взлетел  
И мчался грозный истребитель,  
Врага сражая наповал.

Стонало небо и горело  
Не в страшном сне, а паяву.  
Он бился яростно и смело  
За жизнь, за мир, за синеву.

Над победившою страною  
Ликуют мирные годы,  
А у него весь грохот боя  
В ушах остался навсегда...

Он скромно ходит между нами,  
О буднях просто говорит,  
Не щеголяет орденами,  
О славных подвигах молчит.

И кто расскажет, что пред всеми  
Пройти он может, как герой,  
В страшах взволнованной поэмы  
И в киноленте грозовой?

Опять крылатый праздник Мая  
Взлетел под самый небосвод,  
И день Победы утверждая,  
У двери яблоня цветет.

Он смотрит в небо ясным

взглядом

А я не знаю, как мне быть:  
Какую дать ему награду?  
Какую радость подарить?

Я за моря лечу, за горы,  
И, не придумав ничего,  
Вдруг неба мирного просторы  
Беру в подарок от него...

Ирина ДУЦЕНКО.

\* \* \*

Чтобы черный атомный гриб  
Не возник на нашей планете,  
Чтобы мир в огне не погиб,  
Чтоб не корчились в муках дети  
Люди, люди, теснее ряды!  
Встаньте против атомной смерти!  
Не измерять этой беды,  
Нет, не пробуйте и не мерьте!

А. ЗВЕРЕВ.

## ВЕЧІР «БРИГАНТИНИ»

Переповнений зал. На сцені капітан «Бригантини» І. Дуценко. Появилася у підзорну трубу, що немає членів команди. І враз з-за куліс вийшли, вибачаючись за запізнення, усі члени гуртка. Приєдналися до них відповідно до посад на судні.

Зрадівши появі команди, І. Дуценко тут же надала слово боцману О. Суханову. Він розповів про плавання до берегів Київського моря на республіканську нараду авторів збірки «Серцем почуті», про те, якою увагою там була оточена найбільш багаточисельна Одеська делегація. Потім виступили члени команди «Бригантини».

О. Ягельницький прочитав свою

М. ТИМЧЕНКО.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Президія Центрального правління Молдавського товариства глухих глибоко сумує з приводу передчасної смерті колишнього голови президії Центрального правління Українського товариства глухих

ФІЛОНКА

Костянтина Васильовича

і висловлює глибоке співчуття сім'ї покійного.

Президія Центрального правління Білоруського товариства глухих глибоко сумує з приводу передчасної смерті колишнього голови президії Центрального правління Українського товариства глухих

ФІЛОНКА

Костянтина Васильовича

і висловлює глибоке співчуття сім'ї покійного.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74,  
тел. 67-38-43.

«Наша життя» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 853—5238. 71 р.